

Pestprotocol

1. Signaleren van pesten gebeurt door de leerkrachten, ouders en kinderen. Als er door ouders of kinderen wordt gesignaleerd gaat deze melding altijd via de groepsleerkracht. Elke signalering wordt serieus en betrokken behandeld, zodat de betrokkenen zich gehoord voelen en het gevoel hebben serieus te worden genomen. De ouders van het gepeste kind en de pester(s) worden geïnformeerd.
2. Na de signalering volgt de leerkracht de volgende procedure, om een goed beeld te krijgen van de situatie.
 - ❖ een gesprek met het gepeste kind
 - ❖ een gesprek met de pester(s)
 - ❖ evt. een gesprek met de ouders van het gepeste kind
 - ❖ observatie in vrije situaties (plein, gym, overblijven)
 - ❖ evt. overleg met collega's
 - ❖ evt. overleg met de klas of met een klein groepje kinderen, afhankelijk van de situatie
3. Na de signalering en het verzamelen van informatie volgen een aantal eenvoudige concrete maatregelen, zoals extra controle in de klas en daarbuiten en gesprekken in de klas. Eventueel kan de methode "Kinderen en hun Sociale talenten" ingezet worden. Alle informatie wordt ook toegevoegd aan het dossier van de leerling.
4. Als het pesten structureel blijft en de genomen maatregelen niet tot het gewenste resultaat leiden, wordt het probleem door de groepsleerkracht ingebracht in de leerling-bespreking. Daarnaast kan er overleg plaatsvinden binnen de bouw- of teamvergadering, met IB of directie. Bovendien kan er gebruik gemaakt worden van het buurtnetwerk en het schoolmaatschappelijk werk om een duidelijk beeld te krijgen van de manier waarop kind en ouders van zowel de gepeste als de pester de pesterijen beleven, de ouders van de direct betrokkenen worden serieus genomen en voelen zich gehoord. Alle informatie aangaande de situatie wordt verzameld in het dossier van betrokkenen.
5. Middels een probleemanalyse worden aanknopingspunten verkregen voor het bedenken van een plan van aanpak van de pestproblematiek; gezamenlijk werken aan een plan van aanpak bevordert en vergroot de draagkracht van het team. Gezamenlijk worden suggesties aangedragen voor de aanpak van het probleem. Deze suggesties worden meegenomen als het plan van aanpak wordt gemaakt door de IB-er en de groepsleerkracht. De leerkracht maakt in samenspraak met de IB-er een plan van aanpak. Er wordt een beginsituatie vastgesteld. Vervolgens wordt er duidelijk gemaakt wat de wenselijke verbetering is. Tenslotte wordt ook de manier waarop we dat willen bereiken vastgelegd. Het plan van aanpak komt in het dossier van de betrokkenen.

6. Zowel de ouders van de pester als de ouders van het gepeste kind worden geïnformeerd over het plan van aanpak. Soms kan het zelfs nodig zijn om alle ouders van een groep uit te nodigen. Belangrijk is dat ouders en school op dezelfde lijn zitten wat betreft het plan van aanpak.
7. Door de pestproblematiek middels afspraken op klasse- en schoolniveau aan te pakken, is de kans op een positief en duurzaam resultaat het grootst. De gemaakte afspraken worden uitgevoerd.
8. De bevindingen en resultaten van het plan van aanpak worden besproken tussen IB-er en groepsleerkracht. Terugkoppeling naar het team. Ook de betrokken ouders worden op de hoogte gebracht en het dossier wordt bijgewerkt.
9. Indien het brede plan van aanpak niet de gewenste verbetering oplevert, kan dit in het uiterste geval leiden tot schorsing van de leerling die het pestgedrag vertoont. Deze procedure staat beschreven in het protocol schorsing en verwijdering.

Wat is pesten?

Pesten is gedrag dat min of meer bewust gericht is op één of meer kinderen en dat tot doel en gevolg heeft dat degene die gepest wordt zich gekwetst, geraakt, vernederd, afgewezen en/of buitengesloten voelt. Pesten is vaak een ongelijke strijd van een groep tegen een eenling. Meestal gebeurt het stiekem. Als men er achter komt, is het soms al weken, in het ergste geval al maanden of jaren aan de gang. Pesten is lange tijd met woorden of met je lijf geweld gebruiken tegen een kind. Dat ene kind durft zich niet te verdedigen of kan zich niet verdedigen. Pesten gebeurt soms alleen, maar meestal met een groepje kinderen. Voorbeelden van pesten zijn slaan, schoppen, duwen, spugen, nare dingen zeggen of doen alsof iemand niet bestaat.

Wat is plagen?

Er is een groot verschil tussen pesten en plagen. Als je geplaagd wordt, plaag je een keer terug. Plagen is niet gemeen, maar meer grappig. Meestal kun je erom lachen en een volgende keer is een ander kind eens aan de beurt. Toch moet je met plagen ook opletten. Als je lang doorgaat met hetzelfde kind te plagen, dan kan dat ook gemeen worden en dat is pesten. En dan zijn er nog gevoelige kinderen die niet goed tegen plagen kunnen en dat al gauw als pesten ervaren.

Verschillen tussen pesten en plagen

Pesten:

- systematisch
- machtsevenwicht ongelijk
- niet meer voor zichzelf opkomen
- nadelige gevolgen slachtoffer

Plagen:

- niet-systematisch
- machtsevenwicht gelijk
- voor zichzelf opkomen
- geen nadelige gevolgen

Plagen mag, pesten niet!

Bijlage 5 bij Veiligheidsplan OOE

Het is van groot belang de kinderen de verschillen tussen pesten en plagen uit te leggen. Een probleem kan ontstaan als kinderen plaag- als pestactiviteiten zien. Het is belangrijk dit serieus te nemen en de plagers duidelijk te maken dat de ander hun gedrag niet leuk vindt en dat ze dit moeten stoppen.